

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Εὐνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δέω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς εβδομάδας, ἀπὸ 7—8, πρὸς λιάνες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὡστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, εἴτε πιστρεύεται. Ὅσοι μὲς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφενσις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξεγράψῃ πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήνας, 5 Ἰανουαρίου 1893

Ἄριθ. 140+138+47

Ἡ ἐφτετεινὴ

παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς ἦταν ἀλλοιώτικη.

Τὰ παιδαρέλια μὲ τῆς καραμουζες καὶ τῆς ρουκάνες, σφουρικτρές καὶ λοιπὰ ἦταν ἀραιὰ καὶ ξάστερα.

Ὁ κόσμος ἦταν ὡς σταφίδες παστωμένες, θέλω νὰ πῶ στιβασμένες.

Ἐνα κύμμα κατέβαινε ἀπὸ πάνω καὶ ἓνα ἄλλο ἀπὸ κάτω, στοὺς δρόμους τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου.

Πῆγα κ' ἐγὼ σὰν βλάκας ποὺ εἶμαι πάντοτε σ' αὐταῖς τῆς περιστάσεις, νὰ δῶ τὰ τρεχούμενα.

Δυὸ φίλοι ποὺ εἶχα μαζὺ τοὺς πῆρε τὸ ρέμμα τοῦ ἀνήφορου καὶ κατήφορου καὶ ἰδίως ἐκεῖ ποὺ εἶχε ἓνας βλάκας καταστηματάρχης κἀτι μπουκετάκια καὶ τὰ πετοῦσε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, ὅπου τρωγόταν ἡ μαγαρία σὰν τὰ σκυλιὰ ποῖός νὰ πρῶτ' ἀρπάξῃ ἓνα.

Καὶ αὐτὸς ὅταν ἐγινόταν ἡ συρροὴ τῆς παλλήροις τῆς Εὐρύπος, τοῦ πλήθους καθότανε καὶ ἔχασκε καὶ δὸς καὶ πετοῦσε μπουκετάκια, πρὸς δόξα τῶν λούστρων ποὺ ἀρχίζαν τὰ ψευτομπουκετάκια του, πρὸς βλάβη τῆς συγκοινωνίας τοῦ κόσμου.

Πέρα πάνω κἀτι μοδιστρούλες ἀπὸ τὰ μπαλκόνια εἶχαν ἀνοίξει πόλεμο μὲ τῆς κάφτραις, ποὺ ἄκουγες καὶ πήγαιναν σὰν πόλεμος ρίζες μου καὶ νὰ σοῦ ρίξω.

Αὐτὰ τὰ σφαιρίδια ἔπρεπε νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ἡ ἀστυνομία γιὰτι μποροῦν νὰ βγίνουν καὶ μάτι ἀνθρώπου.

Ἄλλὰ ὁ ὑποδιεθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀγρὸν ἀγόρασε, διότι ὁ φίλος Κοσπονάκος τὸν ἔχῃ ἀγορασμένον πρὸ πολλοῦ καὶ ἂν χαλάσῃ ἡ Ἀθῆνα πεντάρη δὲν δίνει.

Οἱ ἔμποροι δὲν ἔκαναν τίποτα, κεσάτι, μικρὰ πράγματα καὶ ἔβλεπαν στῆς μαγαζόπορτες τῶν ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλήθος τῆς ἐπιστρατείας τῆς παραμονῆς τοῦ ἀγίου Βασιλείου νὰ πηγαίῃ καὶ νὰ ἔρχεται χωρὶς ν' ἀγοράζῃ τίποτα καὶ ἔλεγον.

— Ἦλιος! Μέσα τους ἐννοεῖται.

Τὴν δὲ ἄλλη ἡμέρα ἡ Ἐφημερίδα τοῦ Κορομυαλᾶ ἔγραψε πῶς τὰ ἔμπορικὰ ἐδούλεψαν καλὰ, ἀλλὰ ἀπὸ νορῖς, ὅπταν ψυχὴ δὲν ἦτανε δέω.

Καὶ αὐτὸ τὸ γράψε γιὰ πλάγιο ἀβαντάγιο τοῦ Τρικούπη, πῶς τὸ ἔμπόριο ἦγουν μας πῆγε καλὰ σὰν τοῦ κάβουρα τὰ ποδάρια.

Ἐγὼ

εἶχα πάρει δυὸ φίλους, ἡ καλλίτερα μ' εἶχαν πάρει στὸ δρόμο χαθήκαμε ὡς καθὼς προείπαμε.

Νὰ φίλοι γιὰ προφύλαξι, καλὰ καὶ βρέθηκαν δυὸ ἄλλοι ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μ' ἔσωσαν, γιὰτι μεῖχαν πάρει μυρουδιά καὶ μοῦ ρίχτηκαν μὲ τῆς τράκες.

Καὶ πάλι ἡ σωτηρία μας ἦτανε τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Εὐρώπης ποὺ εἶναι τόσο περιποιητικοὶ ὄλοι, ἀπὸ τὸν καταστηματάρχη ὡς τὸν τελευταῖο δούλο, ὥστε, καὶ χωρὶς νὰ διατάξῃ τίποτα μπορεῖ ἐκεῖνοι νὰ σοῦ φέρουν ὅ,τι ἀγαποῦν.

Ψυχρὰ τὰ πάντα. Στριμοξάις ὅσαις θέλετε. Ἦτανε δυὸ ρέμματα, ὡς καθὼς εἶπαμε, τὸ ἀπάνω καὶ κάτω, ὅπου δὲ ἔπεφτε ὁ ἀνεμοστρόβιλλος τῆς ἀνακατοσοῦρας ἐκλαιγε ὁ ἀντρας τῆς γυναϊκᾶ του καὶ ἡ γυναϊκα τὴν κόρη τῆς. Ἐχανότανε ὄλοι, ἂν καὶ ἐννοεῖται, πρὸς μεγάλην τους εὐχαρίστητι, διότι καὶ καλτσοδέταις βρέθηκαν στοὺς δρόμους καὶ κἀτι ἄλλα.

Γιὰ τὰ τσιμπήματα οὐδεὶς καὶ καὶ κανένας λόγος, αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὰ συνήθεα συνήθη, ποὺ τὴν τρώει κάθε μιὰ τὴν τσιμπία καὶ δὲν μιλά.

Γενικῶς δὲν μ' ἄρесе καθόλου ἡ φτετεινὴ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς, διότι ἂν ἔλλειψαν ἡ καρότσιαις τῆς ἀναπλήρωσαν ἡ πενήντα χιλιάδες περιπολταῖς, ποὺ φώναζαν καὶ αὐταῖς, σὰν καρροτσέριδες γιὰ νὰ περάσουν, Βάρδα μπρὸς, κύριοι.

Ἐνας

ἀξιωματικὸς τοῦ κανονιέρικου περῶντας μὲ τὸ συγγενολόγι του τὸ γυναϊκεῖον, εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μὲ πιάσῃ ἀπὸ τὸ χέρι εὐγενικῶς καὶ νὰ μοῦ πῇ.

— Πέρα πέρα, κύριε, νὰ περάσουν ἡ γυναϊκες. Τὸ λέγω αὐτὸ, πρῶτο διότι δὲν ἔχει κανένας πολίτης καὶ πολὺ περισσότερο στρατιωτικὸς ν' ἀγκίξῃ πολίτη, μπορεῖ νὰ μιλήσῃ μόνο.

Δεύτερο, διότι ὁ γαλονᾶς μας θὰ νόμισε πῶς θὰ εἶχε νὰ κἀνῃ μὲ κἀνένα κοθῶνι νεοσύλληχτο, χωρὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι τὴν

παιδαρέλια σπαθάτα και μυζάτα να περιφρονουν εκείνους που
εφαγαν το μπαρουτι με τη χούφτα.

Κείταξε καλά, υποστράτηγε, που δεν ευδόκησε ο βασιλέας
να σου στείλη ούτε ένα παραπάνω παράσημο στη θανή σου,
να μη μπής άπάνω πώς δεν πάμε καλά.

Απεναντίας να τους πής πώς πήραμε το Καραλή Δερβέν
και της Τράχωνες εξοδέψαντες μισό μιλιουνάκι.

Στόν Κανάρη, που ήτανε φόβητρο στους Τούρκους, και τή
Φαρρά πρόμαχος τής Ελλάδας που πήγε να κάψη τήν άρμάδα
μέσα στην Άλεξάντρα, μη καταδεχτής να πής ότι στείλαμε
δυο καράβια μας στην Άλεξάντρα για ούρά τής Άγγλίας και
για να σβύνουν πυραγιάις άντις ν' άνιφτουν μπουρολότα.

Μή του πής πώς μπροστά στο Παναπιστήμιο έναναν άνδρι-
άντα του Πριζ Φλάξ Πλιζ και ο δικός σου άνδριάς που έπρεπε
να πυρπολά το Φ.λογερό καμνι, με τη δάδα σου λείπει από κεί.

Στόν Φαβιέ πές του, ότι τότε ενώ έρχότανε έθελονταί ταγ-
ματάρχει και συνταγματάρχειδες ξένοι έχυαν το αίμά τους
για τήν έλευθερία τής πατρίδας, σήμερα έχουμε γάλλους στρα-
τηγούς για να μάς μάθουν εκείνα που έδιδασκες Σύ στόν στρα-
τηγό Φαβιέ.

Τέλος ένα μόνο πές τους, ότι του Πισα το όνομα θα μείνη
εις τήν ιστορία, όπως και ήναι, για να διαβάσουν οι χάχιδες
οι σημερινοί και αποθυμάζουν πώς σεί; τότε με τή καργιο-
φύλλια κάνατε τότα σχεδόν υπεράνθρωπα θύματα.
Χαίρε και εν ουρανίαις μοναίς.

Πρόσα πέρνεις για νάρθηστη βουλή κύρ βουλεαχτή.

Τέ

Θέλετε να πηγαίνετε στη Μαγδαλινίς να ξοδεύετε τή λε-
πτά σας και όπου όλο τή ίδια μούτρα βλέπετε. Θέλετε να
διασκεδάσετε λαμπρά και δωρεάν και χωρίς τσακισμένο να
ξοδέψετε, ιδού, να, ζήντε στο Άρσάκειον.

Εκεί θα βρήτε ότι λογις επιθυμάτε κομμάτια και κομμα-
τούκλες, ψηλές, λιγναις, ροδοκόκκινες, στηθροϋδες, άσπρες,
μαύρες ήγουν μελαχροινές, ξανθές, κονταίς και κοντόγεμαίς,
θεοταρντάνες και θεοταρντανοκόοιτσα, ναζλουδες, γαμπάτες,
όλα εκεί τή βρίσκετε έλευθερη Κέρκυρα. Όχι έννοείται μέσα,
απόξω από τους δρόμους. Και ιδού πώς.

Στέκεσαι στο δρόμο διαλέγεις τή κομμάτι που θα σ' άρέση
και όταν θα περνά από μπρός σου κάνεις πώς σκύβεις και τής
χουφτιάζεις τήν γάμπα με τήν μεγαλειτερη εύκολία χωρίς να
σηκώνης φουστάνια και μασκαράλίκια.

Τι θέλετε. Στήθια να πιάσετε; Έμπρός εκεί. Σταθήτε,
διαλέξετε. Ποιά σας άρτεσει. Έκείνη ή βυζού; Έμπρός κατα-
πάνω της. Τσακόστε την και άρπάξετέ τα τή δυό της κυ-
τρολέμονα, και τραβάτε δουλειά σας.

Α, τώρα θα θέλετε και να φιλήσετε, εμπρός κ' εδώ, ή-
ρωες και μαχηταί, άρπάχτε όποιο κορίτσι θέλτε, σφίξετέ το
από τή μέση και μάτς, κολληστέτο της. Αν θέλετε μάλι-
στα και να γελάσετε λίγο και να κάνετε γεύστο πώς πέφτουν

Ευττήξετε τή πρώτο λεοντάρι ή βουλή πώς άκο-
λουθετ τώρα τόν Τρικούπη της με κάτω τήν ούρά.

τά κορίτσα κάτω και για να ιδήτε και κάτι παραπάνω ως
που να σηκωθούν; Έμπρός. Βάνετε σ' όποια θέλετε μιά τρε-
κλιά και τήν έχετε μακρυά φαρδιά κάτω ανάσκελα και με-
τά τή πόδια άπάνω.

Όλα δέ αυτά όταν εκτελάτε άντις για εύχαριστώ θάκουτε
να σάς λέν=Μασκαρά. Να τή πώ του άδελμού μου να δής,
'Η άλλη. Κακοχρονάχης συχαμένε. 'Η άλλη. θα σάς φτύση,
ή άλλη θα σάς μουτζώση, αλλά σείς τή δουλειά σας. Απ'
αυτά τή νάζα είμαστε συνειθισμένοι, Σ' αυτή τήν μοναδική
διασκέδασι όταν πηγαίνετε και θέλετε και κάτι παραπάνω
να τσιμπολογήσετε ή να κορρολογήσετε και χειλιπιπιλήσετε
φυλάξετε τής μέραις που βρέχει ή όταν τή βράδυ που να ήναι
συνεφιά. Ψυχή μου διασκέδασι.

Απ' αυτή τήν διασκεδαστική έργασία μας θα βγή και
ένα άλλο άπροσδόκητο καλό. Θα έχουν κεσάτι ή Μαγδηλη-
νες και μπυραδόρες, θα μπαταλέψουν ή δουλειαις των θα
κλείσουν αναρρίθμητα μπορντέλα και έτσι θα ξεκαθαριστή ή
πόλις από κάθε διαρροά, τήν όποιαν θα συμμαζέψουμε στας
Άρσακιάδας.

Κι' όλα αυτά γιατί; Πρώτο, διότι οι γονείς των κοριτσών
δεν στέλνουν να τή συνοδέψουν και δεύτερο, διότι ούτε ή ά-
στυνομία, που είναι καθήκόν της, και τή χειρότερο πάντων,
διότι πλέον εκουφάθησαν οι κύριοι διευθυνταί του Άρσάκειου
και δεν ζητούν ένα δυο κλητήρας να φυλάγουν εκεί όταν πηγαί-
νουν και σχολούν τή κορίτσα. Αν δεν ληφθή φροντίδα, θά-
κούσουμε πώς κήμια βραδυά έχάλασαν τή σπιτόπουλο κά-
μμιανης μέσαστής; μάντρες στα πεττιχτά. Άμήν.

Τό

κορίτσι που πλάκωσε ο ίπποσιδηρόδρομος ονομάζεται Χριστίνα
Χρήστου Διακοστάνη, και όχι όπως τήν βάφτισε ο διευθυντής.
Γι' αυτό δεν μάς πειράζει εκείνο που μάς ένδιαφέρει είνε πώς
έγεινε ο σκοτωμός και θα σας τόν περιγράψω καταλεπτομε-
ρως μεθαύριο, διότι όλαις ή εφημερίδες έγραψαν σ' αυτή τήν
ύπόθεσι άπάνω παπαρδέλες.

Ο σκιτοφάγος σας Καλλιγής γυρεύει με τή φώς
τόν έαυτό του, γιατί χάθηκε.